

ಲಲಿತೆ ಮಂಟಪ

ಕಲಾಪ್ರಕಾರಗಳು ಹೋಡಣಿಯನ್ನು
ಬಹುಸುವುದರಿಂದ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು,
ನಿಮ್ಮರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಇರಬಹುದು
ಎಂದು ಭಾವಿಸುವಿರಾ?

ನೃತ್ಯಕಲಾವಿದರು ತಮ್ಮ ಸ್ತಂಭಮುತ್ತಲಿನ ಜಗತ್ತಿನ ಸಂಬಂಧ ಕಡಿಮೆಕೊಂಡು ದೀಪದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಸುವುದು ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಸಾಿಫ್‌ವು ಹೇಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿ ಎಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆಯಿದೆಯೋ, ಅದೇ ರೀತಿ ನೃತ್ಯ ಕೂಡ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯೇ ಆಗಿದ. ನೃತ್ಯಕಲಾವಿದರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಲಾಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ ತನ್ನ ಸ್ತು ವನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗ್ರಿತಿಯಿಂದ ಇರಬೇಕು. ಅದು ಹೋಡಣೆಯೋ ಹೋರಾಟವೋ ಆಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕಲಾಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ಜನರ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ತಟ್ಟಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಜಾಗ್ರಿತಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜಾಗ್ರಿತಿ ಮತ್ತು ಜವಾಬಾರಿಯ ಭಾವವು ನನ್ನ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲನಗೊಳ್ಳುವುದು ಖಂಡಿತ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಜನಿವೇವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಹಸಿರು ಸಂಪತ್ತು ನಾಶವಾಗಿತ್ತದ್ದರೆ, ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವ ‘ವ್ಯಾಂಗಲಿ’ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಭಾವವು ಖಂಡಿತ ನುಸುಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಾನು ವಾಸಿಸುವ ದೇಹಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿಭರಣು ಪ್ರಕರಣ ನಡೆದಾಗ, ಸಮೀಕರಣಗೊಂಡ ನುಳಳಿಯ ದ್ವಾರಿಯಾಗಿ ನಾನು ರಂಗದ ಮೇಲೆ ನೃತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಶಕ್ತಿ ತಂಬಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದು ಎಪ್ಪು ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಸಂದರ್ಶನವ್ವು ಬಿತ್ತುವುದು ನನ್ನ ಆದ್ಯತಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಕಲಿಯುವ ಕೃಷ್ಣ ರಾಧಾ, ಶಿವ ಮುಂತಾದ ಮಾರ್ಗಂ ನೃತ್ಯಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಒಬ್ಬ ನೃತ್ಯಕಲಾವಿದ ಸಮಾಜದ ಆಗುಹೋಗುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಸುವ ನಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವೆ.

◆ ಹೋಸ ಕೊರಿಯೋಗ್ರಫಿಯೂ ನೃತ್ಯ ಕಲಾವಿದರ ಜವಾಬಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಂದು ನೀವು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿರಿ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುವಿರಾ?

ನಾವು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ತರಲ್ಪಿ ಅಕ್ರಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ. ಒಂದಪ್ಪು ಪಾರಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತು, ವ್ಯಾಕರಣ ಮುಂತಾಗಿ ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಎವ್ಲೋಂದು ಹೋಸ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ! ಲೇಖನಗಳನ್ನು, ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರಯುತ್ತೇವಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ನೃತ್ಯಕಲಾವಿದರೂ ತಮಗೆ ನೃತ್ಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ದೊರಿಯುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಹೋಸ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿಂದೇ ಇರಬೇಕು. ಹಾಗಾದಾಗ ಕಲಾಪ್ರಕಾರವು ಸಮಕಾಲೀನವಾಗಿ ಉಲ್ಲಿಖಿಯವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲಾವಿದರು ಈ ಜವಾಬಾರಿಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿದಾಗ, ಭರತನಾಟ್ಯವು ಒಂದು ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಕಲಾಪ್ರಕಾರ ಎಂಬ ತಪ್ಪಿ ಕಲ್ಪನೆಯು ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೋಸ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಹೋಸನೀಲಿನಂತೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರಬೇಕು.

◆ ಇಂದು ದೇಹವನ್ನು ‘ಫೆಟ್’ ಆಗಿ ಇಡುವುದು ಯಿವಜನರ ಮುಂದಿರುವ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸವಾಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಉತ್ತರವಿದೆ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುವೇ.

ನೃತ್ಯಕಲಾವಿದರು ದೇಹದ ಸದ್ಯಫಲಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಕಾದ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೋಜ್ಞ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವಿಧಿನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ. ಆಹಾರ ಎನ್ನುವುದು ತೀರಾ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ವಿಷಯ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ಯಯವಾಗುವ ಒಂದು ಅಹಾರ ಸೂತ್ರವಿಲ್ಲ. ಅವರವರ ದೇಹ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಅವರವರ ಅಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕೆ ಏನು ಆಗತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿಬೇಕು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಾಬೋಂಹೈಡ್ರೇಟ್‌ ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಡ್ಡಿಯಿರುತ್ತದೆ.